

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 5083/2021
06.10.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Драгане Маринковић, Гордане Комненић, Татјане Матковић Стефановић и Татјане Миљуш, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Мирјана Недељков, адвокат из ..., против тужене Републике Србије - Привредни суд у Пожаревцу, коју заступа Државно правобранилаштво у Београду, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Пожаревцу Гжрр 18/21 од 04.02.2021. године, у седници одржаној 06.10.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Пожаревцу Гжрр 18/21 од 04.02.2021. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против решења Вишег суда у Пожаревцу Гжрр 18/21 од 04.02.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Пожаревцу Прр 323/20 од 24.11.2020. године, ставом првим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев и тужена обавезана да тужиоцу на име новчаног обештећења на име неимовинске штете изазване повредом права на суђење у разумном року у предмету Привредног суда у Пожаревцу СТ 18/2010 (СТ 8/2007) исплати 500 евра у динарској противвредности по средњем курсу Народне банке Србије на дан исплате, са законском затезном каматом од 24.11.2020. године, као дана пресуђења, до коначне исплате; а за веће тражење од досуђеног, до траженог износа од 3.000 евра, његов захтев је одбијен (став други изреке). Ставом трећим изреке, тужена је обавезана да тужиоцу на име трошкова парничног поступка исплати 13.500,00 динара, са каматом од извршности до исплате.

Решењем Вишег суда у Пожаревцу Гжрр 18/21 од 04.02.2021. године, ставом 1. изреке укинута је пресуда Основног суда у Пожаревцу Прр 323/20 од 24.11.2020. године у ставу првом изреке, а тужба тужиоца је одбачена. Ставом 2. изреке тужилац је обавезан да туженој на име трошкова поступка исплати 12.000,00 динара.

Против правноснажног решења донетог у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију на основу члана 403. став 2. тачка 3., члана 404. став 1. и члана 441. ЗПП-а. Посебном ревизијом истиче да је потребно разматрање правног

питања од општег интереса и интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе и потребе новог тумачења права из разлога постојања различитог става суда за трајање преклузивног рока за подношење тужбе по престанку ванредног стања.

Према члану 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр.72/11, 55/14 и 18/20), прописано је да ревизија може да се изјави због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизија, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права.

Одлучујући о дозвољености посебне ревизије на основу члана 404. став 2. ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 55/14, 87/18 и 18/20), Врховни касациони суд је нашао да у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној јер не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као ни новог тумачења права, узимајући у обзир врсту спора и садржину тражене судске заштите, начин пресуђења и разлоге које је другостепени суд дао за своју одлуку. Тужилац у ревизији није пружио доказ о постојању различитих одлука у истој чињеничној и правној ситуацији као у конкретном случају и супротном пресуђењу судова, па није испуњен законски услов који се односи на потребу за уједначавањем судске праксе.

Како на основу изнетог произилази да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. став 1. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

По члану 420. став 1. ЗПП странке могу да изјаве ревизију и против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан. Ревизија против решења из става један овог члана није дозвољена у споровима у којима не би била дозвољена ревизија против правноснажне пресуде (став 2).

У поступку поводом ревизије против решења сходно се примењују одредбе овог закона о ревизији против пресуде (члан 420. став 6. ЗПП).

Одредбом члана 27. Закона о заштити права на суђење у разумном року („Службени гласник РС“, број 40/2015), прописано је да независно од врсте и висине тужбеног захтева, у поступку пред судом сходно се примењују одредбе о споровима мале вредности из закона којим се уређује парнични поступак (став 1), да ревизија није дозвољена (став 3).

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу који не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Одредбом члану 479. став 6. ЗПП, прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о поступку по тужби за новчано обештећење, у коме ревизија није дозвољена по посебном закону, то ревизија тужиоца није дозвољена против решења другостепеног суда којим је укинуо пресуду и одбацио тужбу ни по одредби члана 403. став 2. тачка 3. Закона о парничном поступку, јер специјално правило искључује примену општих правила.

Из наведених разлога, применом члана 413. у вези члана 420. став 6. ЗПП Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Звездана Лутовац, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**